

What is an אוב (ov)? (continued)

1. Radak to Shemuel I 28:24

וראינו מחלוקת בין הגאונים בדבר הזה וכלם נשתוו כי מעשה האוב הבל ותוהו ודברי כזב והתול.

And we have seen a debate between the Gaonim regarding this matter, but all of them agree that the practices of *ov* are *hevel* and empty and matters of falsehood and ridiculousness.

2. Rabbi Avraham Ibn Ezra to Vayikra 19:31

וריקי מוח אמרו לולי שהאובות אמת גם כן דרך הכשוף לא אסרם הכתוב. ואני אומר הפך דבריהם, כי הכתוב לא אסר האמת רק השקר, והעד האלילים והפסילים.

And the empty-headed say that if *ovot* were false, as well as *kishuf*, the text would not have prohibited them. I say the opposite – the text does not prohibit the truth, only falsehood, as testified by the case of idols.

3. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Avodah Zarah 11:16

ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והם שהטעו בהן עובדי כוכבים הקדמונים לגויי הארצות כדי שינהגו אחריהן, ואין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו ולא להעלות על לב שיש תועלת בהן, שנאמר "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל", "... כל המאמין בדברים האלו וכיוצא בהן ומחשב בלבו שהן אמת ודבר חכמה אבל התורה אסרתן אינן אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת..."

All of these are words of falsehood and deception, which the early idolaters used to trick the nations to follow them, and Israel, who are wise and educated, should not follow these matters of emptiness or put the thought into their hearts that these are beneficial. As it says, "For there is no omen-reading in Jacob, and no sorcery in Israel."... Anyone who believes in these and similar matters, thinking in his heart that they are true and wise, and the Torah prohibited them, is only from among the fools and those who lack intellect...

4. Rabbi Avraham son of the Rambam, Responsum 27

אמתות מעשה האוב לא נדענה, אבל מה שנבין ממנה שהיא פעלה דמיונית שיראה בה המת לבעלת אוב ולמי שישאל באוב שאלה, במצב הדומה לחלום, כלומר שיש בו הסתלקות מן המציאות, ויראה במצב זה כאלו המת עומד לפניו והוא (השואל) אומר דבר ואף נאמר לו דבר ויתקיים זה או מקצתו, כמו שיראה אחד ממנו בחלומו כאלו הוא ראה את המת ושאלו והחזיר לו ויפתרו לו את זה ויתקיים. לא ששואל חיה וקם מקברו באמת, והתבונן שאמר: "תעלי לי" ולא אמר: "תחיי לי".

והפעולה הזאת אבדה מן העולם, ברוך שעקרה, כי היא מדרכי עובדי עבודה זרה שאיסורה בתורה גדול, וענשה חמור מאד והיא מחטאות שאול שתפסו עליה הכתוב באמרו "ושאול לו באוב."

We don't know the truth of the deed of the *ov*, but we can understand of it that it is an act of imagination, the deceased appearing to the *ov* and to the one who asks of the *ov*, in a dreamlike state. Meaning, there is dissociation from reality, and it appears, in this state, as though the deceased is standing before him, and (the questioner) says something and something is also said to him, and it or something like it comes true. As when one of us sees in his dream as though he had seen the dead and asked of him and he responded and they explain it for him and it comes true. Not that Shemuel actually lived and rose from his grave. Contemplate the way it says, "Bring up for me," and not, "Bring to life for me." This act is lost from the world, blessed is the One who uprooted it, for it is one of the idolatrous ways which carries a grave biblical prohibition, and its penalty is very great. And it is one of Shaul's sins, as the text assailed him for it, saying, "And he inquired of an *ov*."

5. Ramban to Devarim 18:9

וחובר חבר ושואל אוב וידעוני - והם פרטים בכשוף... ועתה דע והבן בעניני הכשפים, כי הבורא יתברך כאשר ברא הכל מאין עשה העליונים מנהיגי התחתונים אשר למטה מהן, ונתן כח הארץ וכל אשר עליה בכוכבים ובמזלות לפי הנהגתם ומבטם בהם כאשר הוא מנוסה בחכמת האיצטגנינות... "And *chover chaver* and one who inquires of *ov* and *yidoni*" – These are cases of *kishuf*... And now, know and understand regarding *kishuf* that the Creator, when He created everything from nothing, made the upper realms directors of the lower realms that are below them, and He gave the force of the earth and all that is on it in the stars and *mazalot* according to their guidance and their gaze upon them, as has been tested in the wisdom of astrology...

6. Don Isaac Abarbanel, Commentary to Shemuel I 28:11

ואחרי ההקדמות האלה אומר שהקסם אינו פועל לדעתי בנפש האישה השלם אחרי מותו, והלילה שנפש שמואל הנביא הצרורה בצרור החיים את ד' תוכל הבעלת אוב להשיבה לעפירותה ולהסר אותו מעדנה, וכל שכן על ידי כישוף וכח הטומאה, וגם כי אז תהיה זה תחיית המתים או בריאה והוייה חדשה ולא קסם. אבל היה הענין לבד התיחדות כח השד בגוף האישה המת לבד, ולהיות גוף שמואל (אחרי הפרד ממנו נפשו האלקית) דומה לגוף כל איש אחר, כמו שבא בהקדמה הראשונה, לא היה מהבטל שהבעלת אוב יעלה אותו, רוצה לומר שבחכמה תיחד כח השד אל גופו ותדביקהו בו, כי זהו אמתת הקסם כמו שבא בהקדמה השלישית, ומאשר השד ידע העתידות ויגידם היה אפשר שעל ידי האוב יודעו העתידות, כמו שבא בהקדמה השנית...

And after these introductions, I say that sorcery does not, in my view, affect the soul of a complete person after his death. Gd forbid, that the soul of Shemuel the prophet, bound in the bond of life with Hashem, could be brought back to its dust and removed from its Eden by the *ov*, and certainly via *kishuf* and the force of *tumah*. Further, that would then be resurrection of the dead, or a new creation, and not sorcery. But this was only assignment of the force of a *sheid* to the body of a deceased person, and because Shemuel's body (after its godly soul separated from it) was like anyone else's body (see the first introduction), it would not be impossible for the *ov* to raise it, meaning to use wisdom to assign the force of a *sheid* to his body and make it adhere to it, for this is true sorcery (see the third introduction). And since a *sheid* knows the future and can tell it, the future could be known via the *ov* (as in the second introduction)...

7. Rambam, Commentary to Mishnah, Avodah Zarah 4:7

ממה שראוי שתדעהו, שהפילוסופים השלמים אינם מאמינים בטליסמאות, אלא צוחקים מהם ומאלה החושבים שיש להן השפעה. וביאור זה יאריך, ואמנם אמרתי זאת ליודעי שרוב בני האדם ואולי כולם מרומים בהם תרמית גדולה מאד, ובהרבה דברים מסוגם, ויחשבו דברים אמיתיים, ואינם כך. עד שהטובים החסידים מאנשי תורתנו חושבים שהם דברים אמיתיים אלא שהם אסורים בגלל התורה בלבד, ולא ידעו שהם דברים בטלים כוזבים שהזירה מהם התורה כמו שהזירה מהשקר.

What you must know is that the complete philosophers do not believe in the power of idols, I mean the *talismaot*, but rather they mock them, and they mock those who believe that they have power. An explanation of this would take quite some time, but I will say this, because I know that most people are greatly fooled with this and many similar things and think they are real, when this is not so - to the point where good and pious people who follow our Torah think that such things are real, and that they are only forbidden by the Torah [*but have real power*]. They don't realize that these things are empty and false, and that we are commanded not to perform them in the way that we are commanded not to lie.

8. Rabbi Hershel Schachter, Nefesh haRav pg. 233

היפנוטיזם. שאלו לרבנו אם מותר להפיל אדם תחת קסם-היפנוטי שלא לרפואה, אלא לשם צחוק וליצנות בעלמא, וענה רבנו שדבר זה אסור. ושוב שאלו על טעם הבאור שיש בזה, והשיבם רבנו שדבר זה שטות היא (סטופיד), ואסור להתעסק בדברים של שטות.

Hypnotism. They asked our master whether one may put someone in a hypnotic spell for non-medical purposes, but just for laughter and jest. And our master answered that this is prohibited. And they asked him again to explain why, and our master replied that this is *shlut* (stupid), and one may not involve himself in matters of *shlut*.

9. Ramban to Devarim 18:13

וטעם תמים תהיה עם ד' אלריך - שנייחד לבבנו אליו לבדו, ונאמין שהוא לבדו עושה כל והוא היודע אמתת כל עתיד, וממנו לבדו נדרוש העתידות, מנביאו או מאנשי חסידיו רצוני לומר אורים ותומים...

The meaning of "You shall be complete with Hashem your Gd" is that we are to dedicate our hearts to Gd alone, and to trust that Gd alone engineers all and knows the truth of all future events. From Gd alone we should seek the future, from His prophets or from His pious ones, meaning the *urim v'tummim*...

10. Rabbeinu Nisim, Derashot haRan, Derashah 11

וידוע הוא שרוב הדברים ההם, התכלית שהם מכוונים בהם, הוא שני דברים, האחד להשיג תועלת בעולם הזה, כאסיפת הקנינים וניצוח המלחמות, ולזה יחדו עתים ושעות הראויות לכל ענין וענין כפי סברתה. והשני הוא ששיגו הקדמת הידיעה בדברים העתידים. וידוע הוא שהאנשים שהיו יותר נפתים לזה ורודפים אחריו, היו המלכים, כי הם נכספו לזה יותר לצורך מלחמותיהם ורוב עניניהם... ומפני זה סמך האזהרות למצות הקמת המלך, להורות שראוי למלך שיזהר מהכשל בזה...

And it is known that most of those things, the goal they intend with them is two things. First, to gain benefit in this world, gathering property and winning wars, and for this they designate set times suitable for each pursuit according to its logic. And second, to achieve early knowledge of the future. And it is known that those who were commonly seduced into this, and who ran after it, were kings, as they longed for this more, for their wars and affairs... And because of this it linked the warnings [about this] with the mitzvah of establishing a king, to show that a king should be careful of stumbling in this...

28:3-6 Philistine invasion, Shaul's desperation

11. Midrash Shemuel 17:4

עד שלא חטא שאול [מה כתיב ביה]? "ובכל אשר יפנה ירשיע." [מהו בכל אשר יפנה ירשיע? ניצחון]. וכיון שחטא [מה כתיב ביה]? "וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד."

Until Shaul sinned [what does it say of him]? Wherever he turned, *yarshia*. (Shemuel I 14:47) [What is "wherever he turned *yarshia*"? He defeated them.] And when he sinned [what does it say of him]? "And Shaul and all Israel heard these words of the Philistine, and they were terrorized and very afraid."

12. Philistine attacks

- Shemuel I 4-6 Destroy Shiloh, take and return Aron
- Shemuel I 7 Defeated by Shemuel
- Shemuel I 13-14 Defeated by Yehonatan's miracle rally
- Shemuel I 17 Defeated by King David, who kills Goliath
- Shemuel I 23 Defated by King David at Keilah
- Shemuel I 23 Apparently defeated by King Shaul, saving King David from capture

13. "All Israel eulogized him, and they buried him in Ramah and in his city"

- Radak They buried him in the Ramah that was his city
- Radak They buried him in Ramah, in the city limits
- Targum All Israel eulogized him, and they buried him In Ramah, and [they eulogized him] each in his own city

14. Why repeat Shemuel's death from Chapter 25?

	What is it explaining?	What is the explanation?
Malbim (2)	Philistine actions of 28:1-4: The attack	No more fear of Shemuel
Malbim (3)	Shaul's mood of 28:5: The panic	Fear due to loss of protection
Malbim (1)	Shaul's actions in 28:3: The anti- <i>ov</i> campaign	Now people were turning to <i>ovot</i>
Rashi, Malbim (4)	Shaul's actions in 28:6: Seeking guidance	Couldn't turn to Shemuel now
Abarbanel	Gd's actions in 28:6: Lack of a response for Shaul	Prophecy was gone

15. Malbim to Shemuel I 28:3

אמר ושמואל מת, ומצד זה ושאול הסיר את האובות כו' מן הארץ, כי בחיי שמואל לא פנה לזה כי מי סכל ידרוש אל המתים בעת שחי הרואה שהגיד לכל אחד כל משאלותיו, וגם כי בימיו היו נביאים רבים שהיו מגידים כל חפץ, אבל במות שמואל נסתם חזון ופסקה הנבואה, ויחלו העם הרוצים לדעת ההוה או העתיד לדרוש באוב וידעוני, ועי"כ התעורר שאול לבערם מן הארץ.

It said "And Shemuel died," and because of this Shaul removed the *ovot*, etc. from the land. For during Shemuel's lifetime he did not turn to this, for who would foolishly seek the dead at a time when the Seer lived, who could answer all of his questions? Also, in his days there were many prophets who told all that one wished. But when Shemuel died, vision was sealed and prophecy halted, and the nation who wanted to know the present or future began to seek the *ov* and Yidoni. Therefore Shaul was awakened to eradicate them from the land.

16. Rav Amnon Bazak, (חלק א')

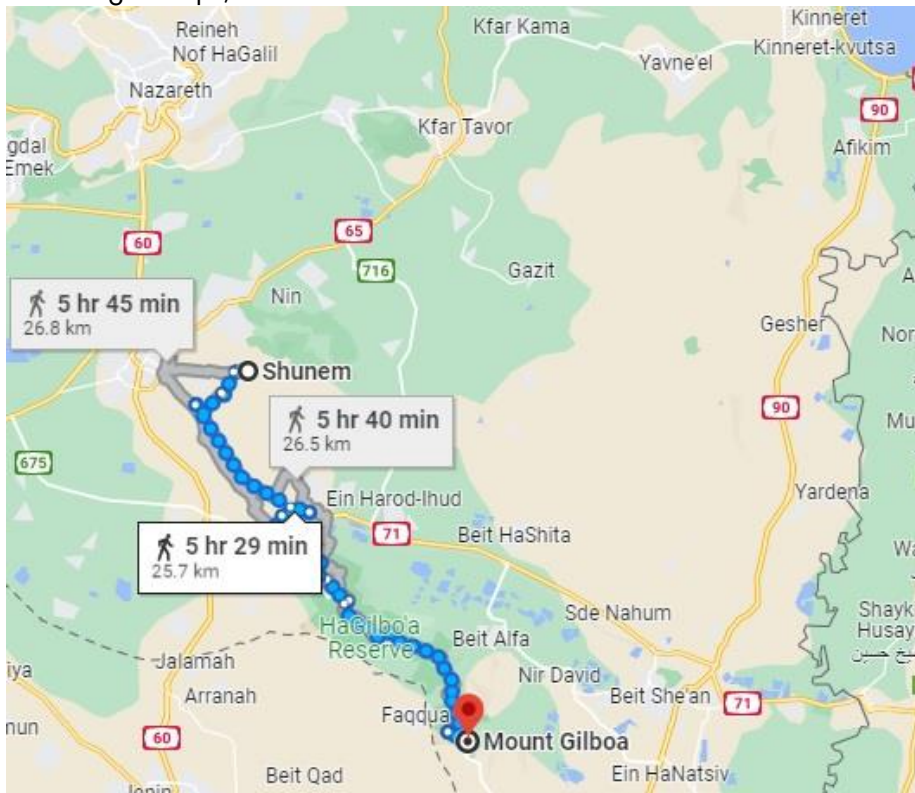
הסרת האובות על ידי שאול נראית כפעולה חיובית, אך העובדה שהדבר מסופר דווקא כאן (בניגוד למות שמואל, שכבר נזכר לעיל כ"ה, א), בפרק בו הולך שאול עצמו לבעלת האוב, אינה לשבח. יתרה מזאת, התורה כורכת את איסור האובות והיידעונים בחיוב לשמוע בקול הנביא (דברים יח:ט-טו). ייתכן אפוא, שהפסוק הכורך את הסרת האובות והיידעונים במותו של שמואל בא להזכיר ולהטעים, כי בד בבד עם המעשה החיובי של הסרת אמצעי הכישוף האסורים סירב שאול לשמוע בקול הנביא. שאול קיים רק את ה'סור מרע' שבצו התורה, אך לא המשיך ל'עשה טוב', הן בכך שלא מילא אחר ציווייו של שמואל במילואם (בפרקים י"ג וט"ו), הן בכך שרדף אחרי דוד וסירב לקבל את גזרת ד' האמורה בפי שמואל כי דוד ימלוך תחתיו.

Removal of the *ovot* by Shaul appeared like a positive action, but the fact that the text tells of it here, specifically (opposite the death of Shemuel, which had already been mentioned in 25:1), in a chapter where Shaul himself goes to an *ov*, is not praising him. More, the Torah combined the prohibition against *ovot* and *yidonim* with the duty to listen to the voice of the prophet (Devarim 18:9-15).

It is possible that the verse which binds the removal of the *ovot* and *yidonim* with Shemuel's death comes to mention and explain that side-by-side with the positive act of removing the prohibited means of *kishuf*, Shaul refused to listen to

the prophet's voice. Shaul fulfilled only the "Avoid evil" in the Torah's command, but did not continue to "Do good," whether in that he did not follow Shemuel's commands fully (Chapters 13 and 15), or in that he pursued David and refused to accept Hashem's decree, stated by Shemuel, that David would reign after him.

17. Google Maps, Shunem to Gilboa

18. Guilty?

Divrei haYamim I 10:13-14